

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Neuwirthové a soudců JUDr. Daniely Kabátové a JUDr. Mgr. Marka Del Favero, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **SECAPITAL S.á.r.l.**,
sídlem rue Jean Piret 1A, L-2350, Lucemburk, Lucembursko
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Šmídou
sídlem Eliščino nábřeží 280/23, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Karel K.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátkou Mgr. Terezou Klečkovou
sídlem Rubešova 55, Pasáž Mostní, 280 02 Kolín

o zaplacení částky 15.000 Kč s příslušenstvím a částky 8.140 Kč, odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 26. 10. 2017, č. j. 18 C 201/2017 - 12,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se mění** takto:

Žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobkyni částku 15.000 Kč spolu s 7,75% úrokem z prodlení ročně za dobu od 2. 7. 2015 do zaplacení a částku 8.140 Kč, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 3.517 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám Mgr. Terezy Klečkové, advokátky, se sídlem Rubešova 55, Kolín.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem v záhlaví označeným okresní soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 15.000 Kč s úrokovým příslušenstvím a částku 8.140 Kč jako kapitalizovaný úrok (odstavec I. výroku) a nahradit náklady řízení ve výši 2.197 Kč (odstavec II. výroku), když zjištěný skutkový stav podřadil pod ustanovení § 657 obč. zák., neboť měl za to, že „skutečně žalovaný dluží žalobkyni na jistinu 15.000 Kč, na poplatku částku 8.140 Kč“.
2. Včasným odvoláním žalovaný napadl rozsudek zcela. Domáhal se jeho změny tak, aby žaloba byla zcela zamítnuta a žalovanému přiznán přísudek. Okresnímu soudu jednak vytkl pochybení v doručení usnesení, kterým byli účastníci vyzváni k tomu, aby se vyjádřili, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, jednak uplatnil námitku promlčení.
3. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení mu předcházející [§ 212 věta první, § 212a odst. 1, 3 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o. s. ř.)] zcela a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného je důvodné.
4. Žalobkyně se domáhala, aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit jí částku 15.000 Kč spolu s úrokovým příslušenstvím, za které považovala i souhrnný poplatek ve výši 8.140 Kč, protože 18. 11. 2009 uzavřel právní předchůdce žalobkyně a žalovaný smlouvu o půjčce, na základě které mu byla půjčena částka 15.000 Kč, kterou se zavázal vrátit v 60 týdenních splátkách po 465 Kč, včetně souhrnného poplatku 12.540 Kč, když částka měla být uhrazena k 12. 1. 2011, přičemž žalovaný uhradil pouze 4.400 Kč.
5. Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná, vyplývají z provedených důkazních prostředků a v podrobnostech na ně odvolací soud odkazuje.
6. Soud prvního stupně správně na hmotněprávní vztahy vzniklé přede dnem 1. 1. 2014 v souladu s přechodným ustanovením zakotveným v § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (také jen o. z.), aplikoval dosavadní právní předpisy, tedy zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (také jen obč. zák.), ve znění zákona č. 285/2009 Sb.
7. Podle § 657 obč. zák. smlouvou o půjčce přenechává věřitel dlužníkovi věci určené podle druhu, zejména peníze, a dlužník se zavazuje vrátit po uplynutí dohodnuté doby věci stejného druhu.
8. Pro právní kvalifikaci právního úkonu není rozhodné jeho označení ani to, na které ustanovení zákona odkazuje, nýbrž obsah daného právního úkonu (terminologie odpovídá právní úpravě, pod kterou byl zjištěný skutkový stav soudem podřazen), potažmo obsah právního vztahu, jehož vznik s takovouto právní skutečností příslušná hmotněprávní norma spojila, tj. subjektivním právům a povinnostem z něj pro účastníky vyplývajícím, jak vyjadřuje také judikatura Nejvyššího soudu (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 22. 7. 1998, sp. zn. 32 Cdo 666/98 a ze dne 31. 5. 2011, sp. zn. 29 Cdo 780/2010). Nejenže smlouva, kterou obchodní společnost Provident Financial, s. r. o., a žalovaný uzavřeli 18. 11. 2009, je označena jako „smlouva o půjčce“, nýbrž smluvní strany si sjednaly, že obchodní společnost jako věřitelka touto smlouvou poskytuje žalovanému půjčku v částce 15.000 Kč, kterou se žalovaný zavazuje zaplatit spolu se souhrnným poplatkem ve výši 12.540 Kč, v 60. týdenních splátkách po 465 Kč. Současně s uzavřením této smlouvy žalovaný půjčené peníze v hotovosti ve výši 15.000 Kč převzal. Pojmové znaky smlouvy o půjčce, tedy že věřitelka přenechává dlužníkovi určité množství věcí druhově určených k volnému nakládání, a dlužník se zavazuje vrátit jí po určité době věci stejného druhu, jsou v souzené věci dány, a to včetně naplnění reálné povahy smlouvy o půjčce [vznik právního vztahu z půjčky předpokládá

nejen smluvní ujednání stran, ale i skutečné odevzdání (slovy zákona „přenechání“) předmětu půjčky]. Smlouva o půjčce byla uzavřena platně.

9. Opodstatněnou odvolací soud neshledává výtku spočívající v nesprávném doručení usnesení ze 14. 7. 2017, č. j. 18 C 201/2017 - 8, které bylo soudem vypravené ještě v průběhu měsíce července 2017, neboť žalovaný má zřízenou datovou schránku až od 30. 8. 2017. To ovšem samo o sobě nemá vliv na opodstatněnost námitky promlčení žalobou uplatněného nároku.
10. Soudní praxe je ustálena v závěru, že námitka promlčení vznesená žalovaným v průběhu soudního řízení je jednostranný, výslovný a adresný právní úkon, jenž působí, že promlčené právo nelze uplatnit, avšak věřitelovo právo trvá jako součást obsahu tzv. naturální obligace. Pro posouzení důvodnosti námitky promlčení musí ze skutkových zjištění vyplývat, že k promlčení práva došlo a žalovanému tak vzniklo právo jednostranným právním úkonem v soudním řízení dosáhnout toho, že proti němu nelze promlčené právo uplatnit.
11. Námitku promlčení práva lze vznést kdykoli, a to až do okamžiku rozhodnutí odvolacího soudu. Samotná námitka promlčení nemá charakter skutkového tvrzení, a nejde tak o novou skutečnost ve smyslu § 205a o. s. ř. (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. ledna 2014, sp. zn. 29 Cdo 2561/2012).
12. K promlčení práva na základě námitky vznesené až v průběhu odvolacího řízení podléhajícího režimu koncentrace (neúplné apelace) lze však přihlídnout jen tehdy, vyplývá-li závěr o promlčení práva ze skutečností, jež vyšly najevo nebo byly zjištěny před soudem prvního stupně, nebo ze zjištění učiněného na základě důkazů navržených před soudem prvního stupně.
13. Podle ustanovení § 103 věta první obč. zák. bylo-li dohodnuto plnění ve splátkách, počíná běžet promlčecí doba jednotlivých splátek ode dne jejich splatnosti.
14. Skutkový stav zjištěný v projednávané věci v řízení před soudem prvního stupně umožnil odvolacímu soudu uzavřít, že dle ustanovení § 103 věta první ve spojení se v § 101 obč. zák. promlčecí doba i poslední za šedesáti splátek ve výši 465 Kč, splatné 12. 1. 2011, marně uplynula 13. 1. 2014 (což žalobkyně ostatně ani nezpochybňuje). Jinak řečeno, z obsahu spisu a skutkových zjištění soudu prvního stupně lze bez zjištění dalších okolností a provedení dalších důkazů uzavřít, že marně uplynula 3letá promlčecí doba všech dlužných splátek, a proto byla shledána námitka promlčení opodstatněnou.
15. Odvoláním napadený rozsudek okresního soudu byl proto podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změněn, a sice tak, že žaloba byla zcela zamítnuta.
16. V řízení před soudem prvního stupně nevznikly žalovanému prokazatelně žádné náklady účelně vynaložené na bránění svého práva, a proto bylo podle ustanovení § 224 odst. 2, § 142 odst. 1 ve spojení s § 151 odst. 2 in fine o. s. ř. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků na náhradu nákladů nemá právo, a to na rozdíl od náhrady nákladů odvolacího řízení.
17. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. Účelně vynaložené náklady žalovaného v této fázi řízení se sestávají z odměny za zastupování žalovaného advokátkou, paušální částky jako náhrady jejích hotových výdajů a soudního poplatku. Zástupkyně žalovaného vykonala v této fázi řízení úkon právní služby spočívající v odvolání ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. k) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Odměna za zastupování žalovaného advokátkou podle § 7 bod 5 a § 8 odst. 1 (kvalifikaci poplatku vzhledem k zahrnutí inkasní služby není namístě redukovat pouze na úrok) advokátního tarifu činí 2.060 Kč, paušální částka jako náhrada hotových výdajů činí 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a soudní poplatek 1.157 Kč, souhrnná výše tak činí 3.517 Kč.

18. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. je žalobkyně povinna zaplatit náhradu nákladů odvolacího řízení k rukám zástupkyně žalovaného.
19. O lhůtě k plnění náhrady nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř., neboť nebyly shledány okolnosti, na základě kterých by byla lhůta k plnění prodloužena, případně stanoveno, že plnění se bude dít ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustné dovolání**, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání je možno podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Novém Jičíně.

Ostrava 22. ledna 2018

JUDr. Šárka Neuwirthová v. r.
předsedkyně senátu